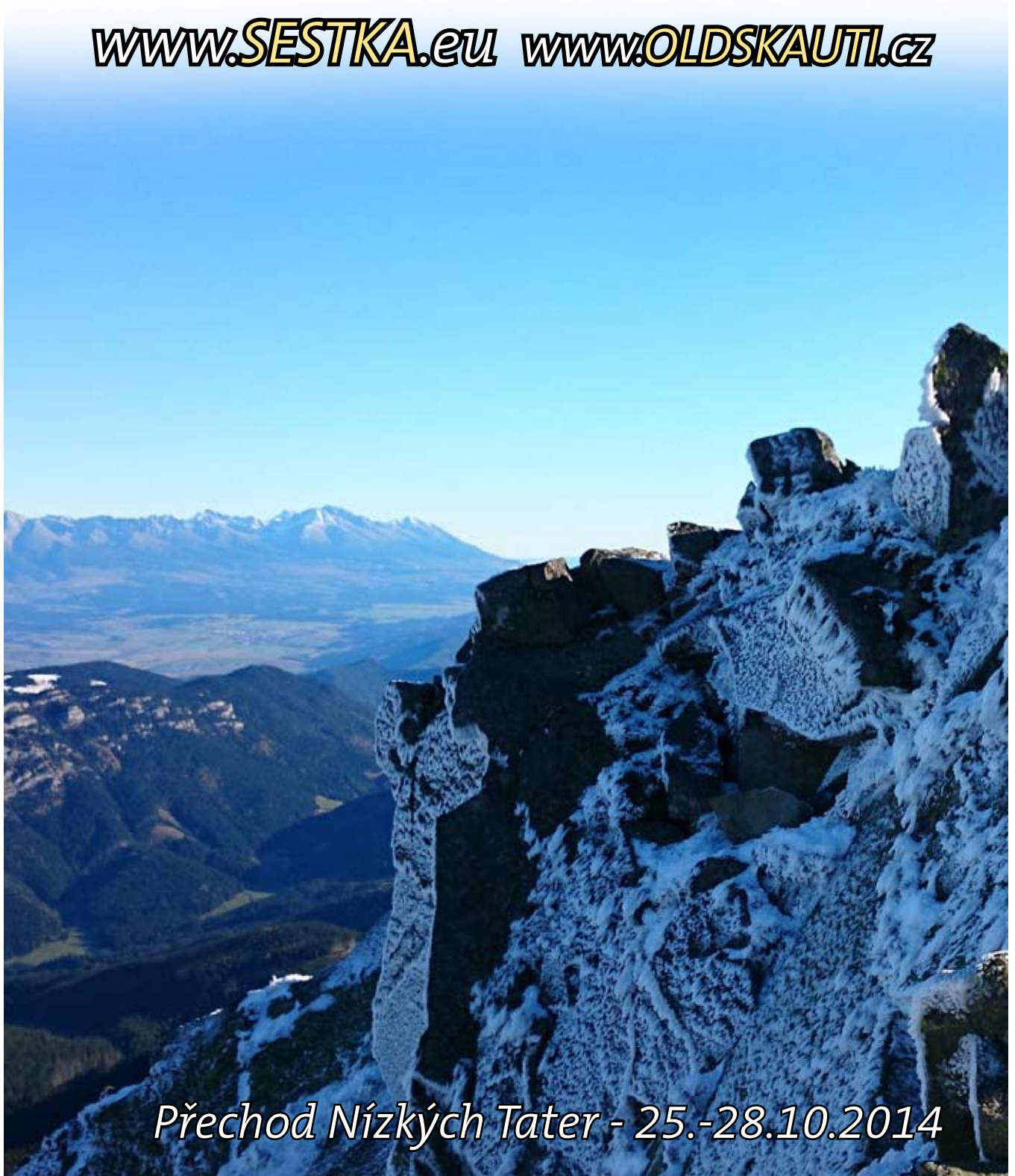

ŠESTÁK

oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu a 6.oldskautského klubu **Junáka - českého skauta** v Kateřinicích
číslo **121** vydáno pro vnitřní potřebu - 17.prosince 2014, nákladem 40 výtisků

WWW.SESTKA.eu WWW.OLDSKAUTI.cz

Přechod Nízkých Tater - 25.-28.10.2014

Oddílová Rada

Díky doznívající mediální pozornosti po vyhlášení VESNICE ROKU 2014 dorazila do Kateřinic 23.října 2014 paní redaktorka a fotografzčasopisu **VEŘEJNÁ SPRÁVA**. Titulní stránka posledního čísla je fotografickou koláží z Kateřinic - mimo jiné s interiérem DBCB. Dvojstrana 12 a 13 má nadpis "PARAWESTERNIÁDA A ZVONKY". Zájemci si mohou vše přešíst na www.oldskauti.cz.

Na titulní stránce magazínu **SKAUTSKÝ SVĚT** - září-říjen 2014 je momentka s Keckou. Fotografie je z jejich světluškovských let - tábora ŠESTKY v roce 1999. Na dvojstraně 14-15 je článek s názvem [OLDSKAUTI.cz](http://www.oldskauti.cz) - ten je k přečtení i na vstupních dveřích do klubovny.

Kolem DBCB - zatím u vodní nádrže - začaly **terénní práce** v rámci akce "revitalizace". Práce se dotknou i louky před srubem a dolní louky před kolnou. Mimo jiné bude v rámci úprav opraven propustek, přes který se přejíždí od nádrže ke kolni a kde často zapadají auta do blata. Vykládání a nakládání podsad na tábor 2015 by mělo být pohodlnější :-)

Fialka byla v obecních volbách **zvolena do obecního zastupitelstva**. V osmnáctém roce existence ŠESTKY máme v zastupitelstvu svého zástupce! Mimo to se jedná i o praktické a konkrétní naplnění vzkazu zakladatele skautingu lorda Robert Baden-Powella - „Pokusme se zanechat tento svět o trochu lepším, než jaký byl, když jsme na něj přišli“.

Do oddílového videoarchivu přibýly další **dvě DVD** z akcí, které se podařilo zachytit - DVD č.133 (mimo jiné Předtáborovka,

Plachtění, ...) a DVD č.134 (na vodě v Polsku s OS Tůlavé papuče). Obaly i přesný seznam archivovaných akcí můžeš shlédnout na www.oldskauti.cz - v horním menu "DVD".

ŽABY na své družinovce vykopaly za tmy **třímetrový strom**, který vysadili na nesprávném místě před srubem roveři z akce ROVEZOOM (akce konala se v DBCB). Podobně za tmy ŠNECI při své družinovce vykopali jámu už na správném místě (na mezi u ohniště) a strom do ní zasadili. DBCB děkuje ŽABÁM i ŠNEKŮM :-)

Volné oddílové muzikantské seskupení **ŠESTÁ LIGA** (kdo přijde, ten hraje) se sešlo na konci října i listopadu u krbu v DBCB a hrálo vždy skoro do půlnoci. Více informací na FB [OLDSKAUTŮ](https://www.facebook.com/oldskauti). Stávající předsevzetí je, aby se ŠESTÁ LIGA scházela každý měsíc - zpravidla od 19:00.

Fialka se chystá v dubnu na několikátýdenní **stáž** do Evropského parlamentu v Bruselu.

V našem DBCB se 7.-8.11.2014 konal **SEČIN** - tradiční vícedenní SETkání ČINovníků střediska Vsetín na které se projednává strategie, plánují společné akce na další rok, oddíly prezentují svojí činnost i plány do budoucna atd. Servisteam zajišťovala ŠESTKA - Slon a Dita. Jako účastníci za ŠESTKU na SEČINU byli Ferda a Fialka.

Díky aktivitě pana starosty získaly DBCB **bubnovou sekačku** na sečení areálu DBCB. Sekačka je "ustájená" v kolni. Spolu s křoviňákem, který se podařilo pořídit z projektu (křoviňák i motorovou pilu spravuje Tom), máme na pár let zajištěnu v sečení soběstačnost.

REGISTRACE 2015

Vážení rodiče,

I letos se na Vás obracím jménem vedení Šestky, 6. koedukovaného oddílu Kateřinice, s nabídkou přímé podpory skautského oddílu, v němž Vaše dítě tráví nezanedbatelnou část svého volného času.

Jako každý rok i letos vybíráme za každého člena roční registrační příspěvek pro rok 2015. Výše registračního příspěvku je pro tento rok 350Kč. Registrační poplatek odvádíme vyšším organizačním složkám (středisko, okres, kraj a ústředí), které nám na oplátku zajišťují adekvátní servis (např. pojištění dětí, dotace od Ministerstva školství a vhodný skautský časopis pro každého registrovaného člena).

Protože na některé investice, které je zapotřebí v našem oddíle provést, nelze čerpat žádnou dotací, jsme nuceni získat prostředky z jiných zdrojů. Proto jsme stejně jako v minulých letech zavedli tři druhy registračních poplatků a je jenom na Vás jaký si zvolíte.

1) **350Kč** – základní registrační příspěvek, odvádíme vyšším organizačním složkám v naší organizaci.

2) **700Kč** – zvýšený registrační příspěvek, z něhož 350Kč oddíl odvede vyšším organizačním složkám v naší organizaci a 350Kč zůstane přímo v našem oddíle pro vnitřní potřebu.

3) **1000Kč** – sponzorský registrační příspěvek, z něhož 350Kč oddíl odvede vyšším organizačním složkám v naší organizaci a 650Kč zůstane přímo v našem oddíle. Tato částka bude použita na další zkulturnění prostor našich kluboven, případně na nutné opravy či potřeby oddílu.

Letos je novinkou, že při registraci vybíráme i vyplněné přihlášky do oddílu. Prosíme všechny i ty, jejichž děti jsou v oddíle už nějaký ten rok a není jim víc jak 18 let, aby přihlášku vyplnili a odevzdali s registrací. Potřebujeme to doplnit pro administrativní záležitosti oddílu. Přihláška je součástí ŠESTÁKU nebo ji naleznete na našich webových stránkách. Předem děkuji za pochopení a vyplnění.

Z vlastní zkušenosti vím, že se registrace členovi oddílu hodí, zejména pojištění na akcích oddílu (družinovky, oddílovky, výpravy, ...), proto Vám můžu registraci jen doporučit. Ale také vím, že je období před Vánoci, a proto Vám nabízím možnost zaplatit registrační poplatek na části. Registrační příspěvek vybíráme **do pátku 23.1.2015**, protože registrace musí být odevzdaná do 30.ledna 2014. Registrační příspěvek můžete předat (poslat po dětech) rádcí družiny (Máji, Slonovi, Zdendovi, Janině, Báře a Ferdovi) nebo vůdkyni oddílu Fialce, Ladě Kutějové.

Děkujeme

Fialka – Lada Kutějová, vůdkyně 6. Koedukovaného oddílu Kateřinice

Mami, tati zítra je **RS** ...

(Fialka) Pokud jste rodičem vašeho dospívajícího člena skautského oddílu ve věku kolem 13 – 14 let, tak už jste tuto větu určitě slyšeli. Mohla přijít nečekaně, jen den před akcí, a co to vlastně RS je Vám ani Vaše dítě pořádně nevysvětlilo... Tak podobně se to občas stává, za to se Vám omlouváme, ale má to své důvody.

Předem je nasnadě vysvětlit, co RS vlastně je. RS je zkratka pro rovery a rangers. Rover je chlapec ve věku okolo 14 let (někdy i mladší, záleží na vedoucích) a rangers je dívka v podobném věku, jde o skupinku dospívajících ve skautském oddíle, pro kterou se snaží vedoucí dělat program trošku jiným způsobem, vyhovujícím jejich věku.

Rovering je náročný nejen pro Vás rodiče, ale i pro RS, neboť mnohdy ani oni sami nevědí, do čeho jdou, co je na akci čeká, jak tam pojedou, prostě to nemají, tak pěkně nalinkované, jak skauti nebo světlušky, ale má to své opodstatnění. Rovering je o partě, důvěře, rozvoji osobních schopností, akci, službě, ale i o nalézání sebe sama, překonávání se,... A podle mě hlavně o tom, prožít to a poznat to. Možná proto Vám Vaše dítě ještě nevysvětlilo, co to RS je, protože si to teprve musí prožít a možná ani poté Vám to nepopíše, protože o tom nemusí uvažovat jako o RS, ale jako o akci se staršíma, kterou si užilo, něco poznalo, dokázalo... A možná jej to někam posunulo.

Proč nevíte, kde, kdy, kam RS jedou? Tak k tomu Vám můžu jen říct jen to, že to je právě o té akci a nebylo by to ono. Víc Vám k tomu nemůžu říct, protože si to naši RS musí prostě zažít, a kdybych to sem napsala, mnoho bych jim odkryla ...

Proto se na nás prosím nezlobte, když Vám na poslední chvíli Váš rover nebo rangers řekne, že zítra jede na RS akci, a věřte nám, že si to užije, domů se Vám vrátí a možná se někam posune ... Víím, že to bude pro Vás velmi těžké (pro moji mamku bylo taky), a proto se na mě kdykoliv můžete obrátit, když taková situace nastane a Vy se budete potřebovat zeptat, ujistit, že vše je v pořádku.

*Původně Baden-Powel používal na začátku své knihy slovo **roWer**, které znamená veslař. Rowerem míní člověka, který se umí se stejnou obratností, jako veslař na moři, vyhýbat „vlnám“ – nástrahám v životě. Heslo, které zakladatel skautingu vetknul roverům do vínku - **SLOUŽÍM a SÁM ŘÍD SVÝJ ČLUN!***

Takový obyčejný mikulášský týden

(Kikina) Přiblížil se čas vydání ŠESTÁKA a já jako obvykle nevím, o čem psát. Asi je to tím, že momentálně trávím veškerý čas jenom s dětmi. Dopoledne ve škole v 1.A a odpoledne doma s Tonim. Ne že by to ale nebylo zajímavé...

Pondělí 1.prosince ráno. Ve třídě je nezvyklý ruch. Sotva zavřu dveře, zaleje mě proud slz. „Já sa moc bojím Mikuláša, paní učitelko.“ „Mikuláš přijde až v pátek, Emčo.“ „Ale když já sa moc bojím.“
Doma. Toni: „Podínat, esi vzjal dopic Jedžíšek.“ „To víš, že vzal, už minulý týden.“

Úterý 2.prosince ráno. Opět nezvyklý ruch. Opět proud slz. „Já sa moc bojím, protože na mikulášské diskotéce bude čert.“ „Tak tam nechod', když nemusíš.“ „Ale my tam ideme s družinů.“
Doma. Toni: „Podínat, esi vzjal dopic Jedžíšek.“ „To víš, že vzal, už minulý týden.“ „Posvítit bateňků na okno.“

Středa 3.prosince ráno. Ruch se stupňuje. Proud slz se zněkolikanásobily. „My sa bojíme čerta, že nás dá do pytla.“ „Tož podte, naučíme se nějakou básničku, pak vás určitě nezebere.“
Doma. Toni: „Podínat, esi vzjal dopic Jedžíšek.“ „To víš, že vzal, už minulý týden.“ „Posvítit bateňků na okno.“ „Íť veň sa podínat.“

Čtvrtek 4.prosince ráno. Ve třídě je klid. Proud slz netečou. Uplakánci pro jistotu zůstali doma. Začalo sněžit. Hodina je v čudu. Vytáhnout žaluzie, odklidit kvítka, jásat, křičet hurá. Děti dávají před okno hračky, které si donesly z domu. „Ať taky vidíja sníh.“
Doma. Toni: „Podínat, esi vzjal dopic Jedžíšek.“ „To víš, že vzal, už minulý týden.“ „Posvítit bateňků na okno.“ „Íť veň sa podínat.“ Jdeme ven. „De je Jedžíšek?“

Pátek 5.prosince ráno. Ve třídě je absolutní klid. Beru za kliku. „Už ide, už ide Mikuláš.“ „Ale to su já, neplašte.“ ...

7:35 – „A kdy přijde?“

7:45 – „Kdy přijde?“

7:55 – „Kdy už přijde ten Mikuláš?“

8:00 – 9:00 – „Už cosi slyším, už určitě ide.“ (27 krát)

9:05 – Mikuláš přichází. Hurá, konečně to skončí. Teď se budem těšit na Ježíška.

Doma. Toni: „Podínat, esi vzjal dopic Jedžíšek.“ „To víš, že vzal, už minulý týden.“ „Posvítit bateňků na okno.“ „Íť veň sa podínat.“ Jdeme ven. „Dy uč čijde Jedžíšek do Toničkověno domečka?“

PO BORŮVKÁCH JEJ MÁ I MEDVĚD ČERNÉ - 27.-28.9.2014

(Dazul) S Jurou mně pojí skoro čtyřicet let kamarádství a léta strávená nejdříve v našem „foglarovském“ klubu a později hlavně v turistickém oddíle. Ten turisticko-skautský oddíl jsem po Jurovi několik let vedl. Když se mi Jiří ozval se svým nápadem, abychom podnikli akci do Vysokých Tater na horském kole, kombinovanou s pěším výstupem na Kasprův vrch a sestup Tomanovou dolinou, neváhal jsem ani chvíli. Jura má totiž téměř vždy velmi dobré nápady.

Právě mám rozečtenou skvělou knihu SKAUTSKÝ ODDÍL a jedna dvojstrana této výpravné publikace je věnována táboru, který 5.oddíl vodních skautů z Prahy v roce 1949 uskutečnil právě v Tomanově dolině! Vůdci „Pětky“, legendárnímu Braňkovi (Jaroslav Novák) bylo tehdy 55 let, když se svými hochy tábořil sedm (!) týdnů v tomto tehdy neprobádaném kraji. Ale k tomu se ještě vrátím. To jen na úvod, aby bylo jasné, proč se těším jak malý kluk.

Vyrážíme volným tempem po malém chodníčku k hřebenu. Krajina kolem je něco mezi kýčem z kreslených seriálů Walta Disneye, obrázky Zdeňka Buriana a kresbami Marko Čermáka. Tady bychom mohli s oddílem natočit nějaký další videoklip situovaný třeba někde na Aljašku. Rozdíl nikdo nepozná. Imitace zlatokopecského kraje je naprosto dokonalá.

„Co to tam máš?“ volá na mne z dálky Jura a dívá se jak klečím na trávě u chodníčku a zkoumám

(Jura) Já jsem si začal alespoň zpívat, abychom medvěda nepřekvapili a v mysli jsem měl „poučku“ jednoho „odborníka“ na medvědy, který mi s profesionálním výrazem ve tváři řekl, že pokud jdu do oblastí s hojným výskytem medvědů, mám si s sebou vzít kamaráda, který je v běhu pomalejší než já. Tak nevím, jestli jsem dobře na tuto akci zvolil parťáka. Ale medvědi asi ctí také neděli a tak se žádné závody v přespolním běhu nekonaly.

cosi před sebou. „Ho*no!“ volám na něj a hned si uvědomuju, že dnes si asi okénko slušné mluvy Modrého života nevybarvím. Nicméně, nemyslím tím vulgárním slovem „nic“ nýbrž „lejno“. Skutečně, zkoumám ukázkově podivuhodné lejno, které zanechal uprostřed chodníčku yeti a nebo medvěd. A protože výskyt yetiho zatím v Tatrách hlášený nebyl, musí to být stopa medvěda! Už jsem viděl čerstvou medvědí stopu v blátě (Malá Fatra), písku (Sarek – Švédsko) i na sněhu (Velká Fatra), ale medvědí trus vidím naživo prvně. Škoda, že není čerstvý, měl bych větší šanci medvěda nafotit a natočit.

Zadokumentováno, prozkoumáno, vyhodnoceno – medvědí lejno je téměř černé proto, že medvěd spořádal aspoň dvě kila borůvek. Že to byly borůvky, o tom nepochybuju. Z lejna vyčnívají hnědé lístky borůvčí. Medvěd si příliš nevybíral. Vědecký závěr? Medvěd, který spořádá takové množství borůvek, má černé lejno! No – na Nobelovu cenu to asi nebude, ale stejně mám ze svého pozorování radost.

CELÝ ČLÁNEK PŘEČTI NA www.OLDSKAUTI.cz

Moudrost nepřichází vždy s věkem. Někdy věk přichází sám.
- Miroslav Horníček -

Již několik let nahrazuje tato stálá rubrika kroniku ŠESTKY. Zde máme snahu zachytit téměř každou akci, která se v oddíle udála - očima těch, kteří měli potřebu se o své zážitky s vámi podělit.

Protože 120. číslo ŠESTÁKA vyšlo o prázdninách, proběhla spousta družinových, oddílových i oldskautských akcí - zde uvedený výčet **není úplný**, přinášíme pouze výběr. Fotky a videofilmy z akcí můžete shlédnout na webu www.sestka.eu a www.oldskauti.cz.

POMOC DBCB - 11.10.2014

(Dazul) Když jsem vyhlášoval na dnešek akci POMOC BŘEZINÁM, věděl jsem že se nemusí setkat s pochopením ani vhodnou konstalací hvězd a budu fungovat v DBCB sám. Přiznám se, že optimismu mi nedodal ani telefonát od Ferdy, že v sobotu nedorazí a stejně tak i telefonát od Pajtáša, který nemusel nic vysvětlovat a já věděl, že je téměř na smrtelné posteli a tudíž v DBCB nepomůže. A tak pro jistotu ještě v pátek rozesílám maily s informací, že nás bude asi jen deset a je pravděpodobné, že se nepodaří vše z naplánovaných prací zrealizovat. Tajně doufám, že se někomu vyvrbí volno a zítra třeba dorazí.

Po 7:30 začínáme s Tomem vyklízet kůlnu, aby bylo možno zahájit práce na stavbě regálu přes zadní stěnu. Nejdřív ale musíme uložit stoly fungovky nahoru trámy – ve dvou to je práce velmi náročná a raději bychom ji zahájili až dorazí aspoň jeden další pomocník, abychom se zbytečně nevysílili. Vypadá to, že v brzké době nedorazí a tak se vysilujeme :-)

Na orosenou trávu rozprostíráme velkou

čtyřmetrovou plachtu a na ni z kolně přenášíme kýble, hrabě, lopaty, sekery, lana, plechovky s barvami, vyřazený padák na polní hru HELP, „konga a mantly“ vzor 60, šrouby, matice, samořezné vrury, regály, skříně, police, zahradní rozprašovač, travní semeneno, křeslo,

Dorazí první pomocník – Míša – maminka od Slo-na a Saši. Veze guláš na oběd a chleby s česnekovou pomazánkou na svačinu. A hned se pouští do úklidu „úklidové místnosti“ a přerovnání vybavení dle svého nezaujatého pohledu.

Registruji příchod Kikiny, která avizuje, že za půl hodinky dorazí i Dan, který odváží jejich Tonyho na hlídání k babičce. Kikina fasuje natírání venkovních parapetů. Tedy – nejdříve je potřeba je

Daší **POMOC DBCB**, spojená s **VELKÝM ÚKLIDEM** se uskuteční v **sobotu 28.března 2015 od 7:45**.
Přijďte pomoci všichni - **členové oddílu, rodiče i příznivci ŠESTKY**.

obrousit a ošmirglovat od oprýskané barvy, kterou tak kvalitně nanesla stavební firma X. Snad to za dnešek Kikina zvládne. Pokud dorazí někdo další, má Kikina právo si jej stáhnout k sobě na pomoc.

Přichází Fialka – „Běž pomoc Kikině. Ona ti řekne co je potřeba.“ Pozděj mi dochází symbolické složení téhle dvojice pro natírání parapetů. Dnešní vůdkyni ŠESTKY Filaku měla zřejmě Kikina před jedenácti (?) lety ve své družině. I o tomle by měla být dnešní akce, říkám si a jdu odevzdaně připravovat kovové rámy z postetí ke svařování vrat.

Přichází Pípa se svým synem Martinem a švagrem Zdeňkem (měl v DBCB svatbu). A Pípa má sebou i nejmladšího syna Michala, Zdeněk zase Zdenka – to si chlápci užijí, jak budou při práci ještě sledovat zda jsou ti nejmladší raráši v pořádku. Nasazuju je na práci ve výškách – budou ležmo na střeše odstraňovat zbytky barvy z okapničky – na délku to je 92 metrů.

Dan zadělává mřížkou a montážní pěnou škvíry mezi srubem a střešou, aby se na půdách ne-

kálely kuny. Začíná od zablácené kuní stezky – jak říkáme svislému hlinitému pruhu na trámech u hromosvodu. Kdyby si kuny umyly nohy, nikdy bychom nepřišli na to, kudy na půdu vnikají.

Postupně přicházejí další pracanti – Zdendáš s Mišou a Méďa. Konečně má Tom parťáky při výrobě regálu a stojanů na nářadí v kolni. Méďa se připojuje ke Kikině a Fialce – takže je velká šance na dnešní dokončení natření parapetů.

Miša J. má na dvanáctou připravený guláš a tak přerušujeme práci a společně obědváme tuhle baštu. Mně osobně pořádně vyhládlo a gulášek mi přišel vhod.

Nějaký čas po obědě mne opouští Radek, ale jsem klidný, protože po druhé by měl přijet pomoc Miris, takže žiju v naději, že i vrata k přístřešku na podsady dneska budou funkční. Panty jsou už navařeny na rámech, a protikusy přišroubovány osmnácti závitnicovými tyčemi skrz trámy. Ještě znovu pořádně poutahovat, našroubovat kontramatky, obrousit ostré hrany a otřepy aby se někdo nezranil....

Obecní rozhlas hlásí výsledky voleb. Starosta Vojta je dle očekávání s nejvíce hlasy první. Fialka, která kandiduje do zastupitelstva poprvé se dělí o 12 a 13 místo – je zvolena.

CELÝ ČLÁNEK PŘEČTI NA WWW.OLDSKAUTI.CZ

Soutěž VESNICE ROKU

aneb zažijte něco, co jste ještě nezažili

(Fialka) Vesnicí roku žiju už asi od dubna 2013, zní to možná divně, ale je to tak.

Začalo to prvním přihlášením do soutěže, kdy jsme vyhráli Bílou stuhu. Poté byly oslavy, domlouvání, zda se přihlásíme znova, pak už jaro 2014 a další přípravy. Letošní přípravy byly mnohem náročnější, obsáhlejší, lidnatější, no prostě víc...

Popisovat celé přípravy by bylo minimálně na 3 strany, takže to zkrátím a popíšu jen cestování a přípravu našich podsad.

Takže v květnu se naše podsady poprvé vydaly na cestu na hřiště. Tam byly složeny, použity, rozloženy, odvezeny, uloženy, pak si jely odpočinout na tábor, a pak zase jely na hřiště, kde byly opět složeny, použity, rozloženy, odvezeny, uloženy, v ten moment jsem si myslela, že tam jely naposledy, ale natolik se zalíbily, že si ono kolečko na hřiště daly opět, a to na slavnostní předávání Vesnice roku.

No a nejsilnější zážitek z této soutěže, ten se mně hodně těžko hledá, ale nejsilnějším zážitkem bylo

asi vyhlásování Vesnice roku v Luhačovicích, tolik nervózních Kačičanů (zejména po vyhlášení druhého) jsem snad nikdy neviděla, a ten bujarý výjev po vyhlášení nás na prvním místě, to byl teprve mazec.

A to mě ten největší mazec teprve čekal. Po vyhlášení v Luhačovicích jsem zůstala na spontánní oslavě až do rána, a tak když mně náš starosta v neděli v 11:30 (den po vyhlášení zavolal), jestli můžu jít natáčet rozhovor pro Novu v 13:00 před obec, začalo u nás doma úplně šílenství, osprchovat, umýt vlasy, vyžehlit kroj, cože já nemám šátek? Kde jako je? No nic volám Káji, ta je na dnech NATO, tak jdu k susedce, jestli ještě náhodou nemá šátek. Ha, šátek půjčen. A teď rychlo před obec. Pár minut rozhovoru, čekání dvě hodiny a ve zprávách nic.

První rozhovor a nic z toho, ale to je prostě tento styl zpráv.

V úterý na to mně volá Milan z obce, ať jdu otevřít ČT 1 DBCB, říkám, že jo, ale nic natáčet nebudu, protože mám špinavé tepláky, masnou hlavu a

Výřez ze společné fotografie s premiérem ČR - Mgr. Bohuslavem Sobotkou při jeho návštěvě kateřinické školy. Fotografii z jeho návštěvy DBCB nemáme.

Přání Fialce k jejím 24.narozeninám - na páteční slávě při přebírání ceny Vesnice roku

špinavou mikinu a nestihnu si to dojít převléct, protože jsem u Dity a dáváme do kupy granty na příští rok, odpověď: „Ne nebudeš natáčet“ Jasně, že jsem natáčela, no co už.

Daší týden v pondělí natáčení pro ČT 1 do Předvolební debaty s Václavem Moravcem, který tu bude ve středu již zmiňovanou debatu natáčet.

V úterý nějaké přípravy, domluvy, dohody, přípravy na páteční Slavnostní předávání. Středa, mám být v 17:00 ve škole, to se mění v 15:30 na v 16:00 v DBCB pro kontrolu ochrankou, zda tam na premiéra nečeká, třeba krokodýl. Tak sa během pár minut opět štrachám do kroja, asi po milionté, a fičím do DBCB, kam ochranka dorazila v 16:30. Poté jsem jela teda do té školy. Samozřejmě měl premiér zpoždění a dorazil až 17:20, prý D1. Pak jsme se seznámili, pak jsme premiéra provedli DBCB, jeli do kulturáku, kde jsme museli projít přes ochranku. No story s ochrankou radši vynechám, neb pípač na kovy a moje skautské frčky se nemají rádi. Pak jsme čekali na tu debatu, kde nás pan Moravec celú hodinu bavil, abychom se tam tu hodinu před

přenosem neunudili. No pak to proběhlo, bylo to velmi veselé.

Pak byl čtvrtek, což bylo chystání podsad, ubytování komise a povídání s komisí v DBCB do dvou ráno.

Načež nastal pátek, den D. V 7:38 jsem začala nenávidět můj budík, už jsem byla úplně mrtvá. Chystání buchet, vyzvedávání dárku pro starostu, příprava kroje, nástup na hřiště, vítání fůry lidí, celá slavnost až do jedné ráno. A konečně trochu klidu. Tak nějak, spoustu věcí vynecháno, to vypadalo.

To byla moje Vesnice roku. Všem děkuji za pomoc, při chystání a prezentaci našeho oddílu. Jsme prostě nej...

NÍZKÉ TATRY - 25.-28.10.2014

(Dazul) Nainstaloval jsem si do svého mobilu textový editor s možností diktování. Přišlo mi to jako dobrý nápad, že bych takto mohl během chůze zachycovat nápady, myšlenky a postřehy, které bych jinak zapomněl. Jenže – jako vždy – teorie a marketingová prezentace je věc jedna a moje pokusy o převedení do praxe je věc druhá – diametrálně jiná. Pln dojmů diktuju do aplikace v mobilu geniální myšlenku, která mne napadá jednou za dva tisíce let. Úžasné. Až bude čas, tak ji rozvinu, ještě lépe naformuluju a pak zapracuju třeba do textu písničky nebo nějaké úvahy. Stop. Dodiktováno. Mobil chroustá a google zpracovává. Raději se ještě podívám, jak je diktovaná formulace převedena na text. ??? Čumím jak kateřinický puk z firmy Gufex – na displeji je: „Fu fu fu fu fu fu fu fu fu ...“ Ale já jsem přeci diktoval ... Cože jsem to vlastně diktoval? Prchavá myšlenka je vytěsněna naplno běžícím software vyhodnocujícím jak správně došlápnout. Ale stejně jsem si jistý, že i když při stoupání na Ďumbier docela funím, do mobilu jsem rozhodně nediktoval žádné fu fu fu. Asi za to může všudypřítomný horský vítr, který svým fíčením přehlušuje citlivý mikrofon mobilu :-/

V sedle Poľany (1873 m.n.m.) pozoruju stádo kamzíků. Nedaří se mi dopočítat kolik jich je přesně. To ale nic nemění na nesdělitelném zážitku, kterým jsem právě

obdařen. Tak blízko jsem se ke kamzíkům ještě nikdy nedostal. Prvně v životě slyším jak vypasený kozel chrochtá – skoro jako prasátko. Fakt. Jako malé prasátko.

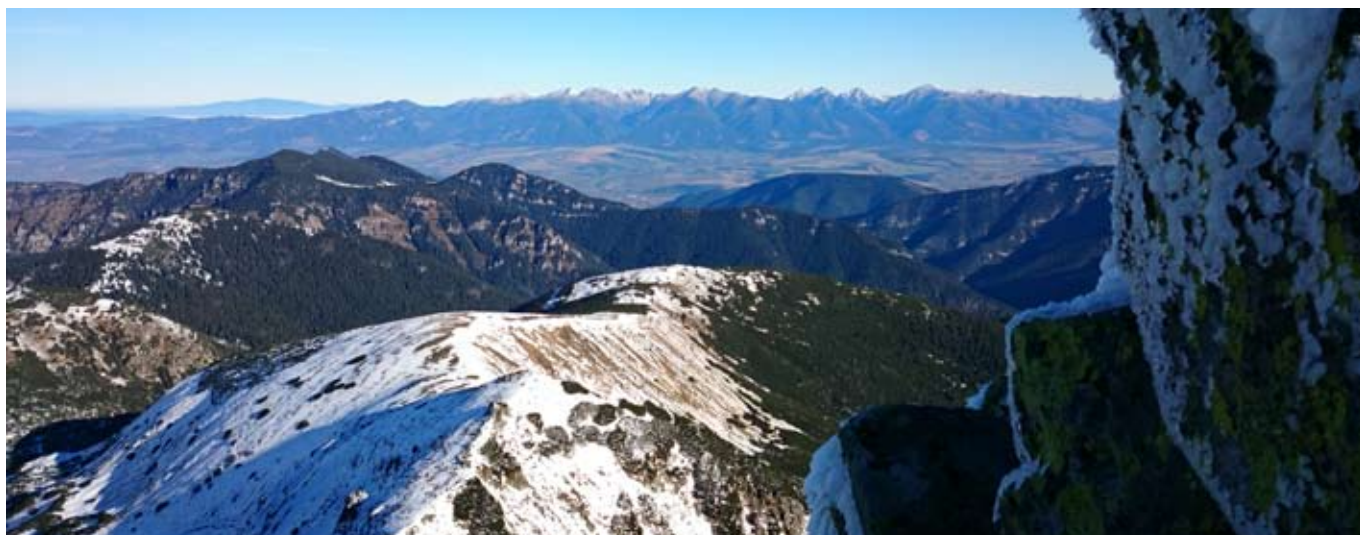
Na kótě Kotliska (1937 m.n.m.) asi obědvám – oblíbený lovecký salám s chlebíkom. Bašta, které jsem se pořád nepřejedl. Ležím na nahnědlé vysokohorské trávě a pozoruju krajinu. Jen cca 1,5 km přede mnou je Chabenec (1955 m.n.m.) – legendární kopec při jehož přechodu na podzim v roce 1944 umrzlo víc než 80 bojovníků SNP (Slovenského národního povstání). Tady někde jsem naplánoval sestup do civilizace.

Šššššššš ... jedu po zadnici s báglem na zádech dolů. Žádný pád či nešťastná náhoda, ale prachspřstý úmysl. Vysušená a slehlá podzimní tráva tvoří ten nejpřirozenější „trávník umělé sjezdovky“. Sklon svahu kolem 50 stupňů nemůže evokovat nic jiného než pokus o „sjezd po prdeli“. Žádný náraz na skryté skalisko se nekoná. Sjíždím maximálně po 50 metrech. Větší rozjezd bych neubrzdil. Sestup do Lomnísté doliny (cca 600 metrů „přenižení“) je mnohem rychlejší než jsem čekal :-)

Tak tady žádná turistická značka nevede. Zkoumám mapu – minimálně 2 km vzdušnou čarou než narazím na žlutou turistickou značku. To znamená možná i 2 hodiny chůze „alá první kolonizátor“. Nespěchám, Dneska mám odpočinkový den. Slíbil jsem si jej. ...

... Muselo to tu být brutálně drsné, protože na malé loučce před dřevěnicí je nepravidelně rozseto několik hrobů – v drtivé většině „neznámých partyzánů“. Spal jsem párkrát i na hřbitově, ale dnes prvně na mne působí místo násilné smrti tak silnou negativní energií. Víím, že tady nocovat nebudu. Tma tu je za chvíli, ale pokračuju dál po proudu potoka Lomnístá. ...

CELÝ ČLÁNEK PŘEČTI NA WWW.OLDSKAUTI.CZ

PODZIMNÍ VÝPRAVA 25.-28.10.2014

(Luky) **Sobota.** Bohužel jsem nestíhal začátek výpravy a tak jsem dorazil s asi hodinovým zpožděním s Pazzičem. Ze začátku mě místo výpravy hodně zklamalo. Jak okolím tak budouvou, ale to se mělo brzy změnit. Po vybalení a aklimatizování začal program.

Jako první jsme měli za úkol proběhnout trať, ale mělo to takový malý háček, nebo spíš nitku kterou jsme museli nejdříve provléct zkrznaskr celou naší skupinou s tím že se začalo u něčího rukávu pokračovalo se přes nohavici a potom do nohavice někoho druhého a tak dál až jsme vytvořili variaci na lidskou stonožku.

Po absolvování různých mutací dráhy jsme dostali nový úkol a to zahrát loutkové divadlo, ale loutky jsme měli být my. Naše skupina se rozhodla postupovat dle starých antických tradic a rozdělit děj na několik dějství s postupnou gradací příběhu, zakončenou tragick-

ou scénou jako vystříhlou z jedné z Shakesperových her a, aby toho nebylo málo tak jsme měli ještě tři slova kolem kterých se měl celý děj točit a byly to: krab, plch a táčky.

A jelikož byl hezký den tak jsme si dali oběd a šli sme ven (teda ti co naspali). Tam jsme lovili medvědy, tedy jsme Já a ještě někdo prodávali části medvědům světluškám a vlčatům kteří se výpravy zúčastnili a kteří měli za úkol z těchto různěbarevných částí sestavit celé medvědy které měli odprodat na černém trhu(Lada) a aby to nebylo tak jednoduché tak tam ještě byly slečny policajtky (Kája a Slon?) kteří pokud chytli někoho s částí medvěda tak část zabavily a samy odprodaly na černém trhu. Ale černý trh vracel medvědy pytlákům a tak hra trvala docela dlouho.

Dovnitř jsme se vraceli společně s tmou, cosik sme pojedli a trochu volnějším programem jsme se prokousali večerem.

Neděle. Hned rána měla RS část překvapení, které jsme zažili formou převelení do Březin. Nevěděli jsme, co se bude dít a tak jsme byli velice překvapení, když jsme zjistili že naplníme heslo roverů a pomáhali jsme tamnímu táboru s programem.

Celé dopoledne zkoušeli netradiční sporty. Já jsem pomáhal u skákacích bot, které jsem si na konci dne mohl i vyzkoušet.

Opoledne se trochu vyčáslilo a jelikož už naši pomoc nepotřebovali měli jsme nějaký čas než se vrátí Kája z domu. Tak jsme se s Slonem učinili rozhodnutí a my jsme na nádrž spustili člun a vlny olízly kýl, zdraví ho čepice vln, to my jsme na nádrž spustili člun. Chvíli jsme pluli o závod s časem, který měli za úkol pokořit během dopoledne táborníci. Potom už jsme jen čekali a když jsme se vrátili na souš tak se stalo něco co jsem doteď nepochopil, já jsem se vrátil úplně normálně, ale Slon byl úplně mokrá a aby toho nebylo málo tak potom dokázala při sušení ztratit boty a při zpáteční cestě se ještě vyválet v blátě.

Tohle nás zdrželo na tolik, že jsme nestihli oběd a tak jsme po příjezdu jen rychle pojedli a běželi se ven zapojit do programu. Byli jsme přiřazeni ke skupinám a dostali jsme za úkol převést na koloběžce někoho kdo bude držet vajíčko, které bude obalené ve šlehačce. Za spadnutí šlehačky jsme měli dělat dřepy a tak se naše skupina rozhodla si čepici shodit sama na začátku, aby jsme mohli zbytek cesty jet bez strachu o šlehačku. Jako nejlepší držák byla zvolena Šáša a vyjeli jsme na RZ. Která skýtala mnohé zálužnosti jako například schody, kaluže a další překážky. Potom co obě skupiny dojely tak následovaly další a další úkoly, které jsme neustále remízovali, až naše skupina nakonec prohrála.

Zase sme něco povečeřeli a znovu byl volnější program, ale ten byl tentokrát přerušen stezkou odvahy, která se bohužel trochu zvrtila a místo toho, aby strašené děti utíkaly přede mnou tak jsem já utíkal před nima. Potom se ještě zahrály nějaké hry, Lada přečetla další kousek pohádky a šlo se spát.

DRUŽINOVKY

(Slon) Byla jsem poprosena o článek, tak ho píši. Mám psát o družinovce kde jsem došla jenom já a na chvíli se tam stavila Kuky.

Dnes jsem se rozhodla jet na kole, protože bylo krásně.

Dojela jsem o půl hodiny dříve abych stačila nachystat dvouhodinovou hru. Roznesla jsem a nachystala všechno potřebné. Po chvíli přišla Kuky, tak jsme si sedly a čekaly spolu na zbytek. Čekaly jsme 3 minuty, 5 minut, 10 minut až uběhla skoro půl hodina. Usoudily jsme společně, že už nikdo nedorazí a poslala jsem Kuky domů, protože ve dvou se nic moc hrát nejde. A já jsem se vrhla zase do sbírání a uklízení toho všeho co jsem nachystala. Bylo toho dost, takže jsem v Březinách strávila stejně času jakoby byla družinovka. Na tohle budu vzpomínat ještě dlouho.

(Peťka) Ve středu jsem šel do skautu a hned jak jsem přišel, vzal jsem si vozík a jezdil jsem.

Hráli jsme taky různé hry jako třeba schovku, sfukovali jsme svíčky, já jsem sfúkl 4 svíčky.

Při schovce jsem byl nejlíp schovaný, že mě Hynek nemohl najít, ale pak už byl bohužel konec schůzky, tak jsme ji ukončili pokřikem a šli jsme domů.

Družinovka Šneků 12.11.2014. (Hynek) Ve středu jsme měli družinovku. Přišel na ni: Ferda, Peťka a já. Než jsme s Peťkou přijeli, Ferda začal kopat díru na strom a pak jsme se k němu přidali. Ferda kopal krumpáčem, až sem tam vyletěla jiskra.

V ten den jsme si měli donést něco na vaření. Já jsem si donesl vajíčka, olej, chleba a sůl. Dělal jsem chleba ve vajíčku. Hned jak jsem dovařil první várku, tak jsme si s Peťkou řekli, že uvaříme ještě trochu. Ještě jsem si donesl mrkev a dal jsem jí Peťkovi.

Potom jsme hráli fotbálek a Ferda dvakrát vyhrál. Při tom jsme pili kofolu. Pak jsme umyli nádobí a šli domů.

Družinovka ŽAB
4.11.2014
- vykopávání
stromu, který
roveři na akci
ROVEZOOM
zasadili na
špatném místě ...

Lidé by byli šťastnější, kdyby o své štěstí neustále neusilovali. - G.Leopardi -

Družinovka VLČAT a SVĚTLUŠEK - 10.11.2014

Družinovka ŠNEKŮ - 5.11.2014

Družinovka ŽAB - 25.11.2014

Program na LEDEN a ÚNOR 2015

-
- 2.1. Oddílovka (Mája)
 - 3. - 4.1. Družinové výpravy (Družinky)
 - 9.1. Oddílovka (Tom)
 - 10.1. Tříkrálová sbírka
 - 16.1. Oddílovka (Fialka)
 - 23.1. Oddílovka (Zdenda)
 - 24.1. Oddílová výprava (Kája a Lukáš)
 - 30.1. Oddílovka (Dita)
 - ???. RS akce – datum bude upřesněno (Flegy)

 - 6.2. Oddílovka (Lukáš)
 - 13.2. Oddílovka (Kája)
 - 14. - 5.2. Oddílová výprava (Pája a Dita)
 - 20.2. Oddílovka (Pája)
 - 27.2. Oddílovka (Mája)

POLÁRKA 2014 – 28.-30.12.2014

Pro letošní tradiční Polární výpravu nám poskytne útočiště naše oddílová chata DINOTICE v údolí Halenkova.

Odjezd v neděli 28.12. ráno. (Předběžně 7:30 z VS). Návrat v úterý 30. 12. večer. (Předběžně 18:08 na VS). Přihlášeným upřesníme po změně jízdních řádů.

Pro koho je výprava určena? **Pro všechny** kdo si chtějí užít pár dní s partou kamarádů a odpočinout si od elektrických ozdob na stromecích a všude okolo. A také pro ty, kteří chtějí zažít **nadupaný, akční program**, přesvědčit se o svých možnostech a zhubnout trochu toho cukroví.

S sebou: spacák, karimatka, ešus+lžička+hrneček, deník, tužka, KPZ, uzlovačka, šátek, hygiena, oblečení (na spaní, na ven i na převlečení, do chaty), dostatek ponožek, pořádné boty, přezůvky, boby (ne saně!), **400 Kč (cesta, ubytování, jídlo, materiál)**, potvrzení o bezinfekčnosti + kartička pojištění, užívané léky.

Přihlašování: Je třeba se nahlásit Fialce (731 519 452) **smskou nebo ústně do 23. 12. 2014.** (Prosím, potvrďte svou účast v tomto termínu.). **Zálohu 200 Kč** (slouží na nákup potravin) předejte nejpozději na Oddílových Vánocích 23. 12. Fialce. Neváhej a přihlas se! Dobrých lidí se vejde, ale Dinotice nejsou nafukovací :-). Těšíme se, tak ať to stojí za to!

Na vzniku tohoto **ŠESTÁKU číslo 121** se podíleli: Fialka, Kikina, Slon, Peťka, Hynek, Luky, Kája, Irča a Dazul. Toto číslo **ŠESTÁKA** je určeno pro :